

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388287072/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

Juleferienne

1. Sneefog

Tredive Aar gammel fik jeg Rectoratet i en jydsk Kjøbstad. Jeg tiltraadte mit Embede ved Paasketid, og dog var jeg til Julen endnu ikke givt – ej engang forlovet. Det kunde være mig vanskeligt nok at forklare et saadant Underværk, der var saa meget større, som jeg ej alene dyrkede de alvorlige Muser, men tillige var en nidkjer Offerpræst i deres muntre Søstres Thalias, Terpsichores og Euterpes Templer. Uden Mythologie: jeg var første Violin i alle Concerter, første Elsker paa vort Privattheater; og det var en almindelig Mening blandt alle Stadens unge Damer, at det aldrig havde den rigtige Art med Figaro og Molinasco, naar Rectoren ikke førte dem op.

Julen var forhaanden. Jeg havde roet mig til et Par Ugers *otium*, da jeg i dette Tidsløb tænkte at fuldende min Doctordisputats som de Gamles selskabelige Forlystelser. Men uventet indbødes jeg til deeltage i de Nyeres Kammerraad Flansen (jeg giver ham dette Navn, fordi saa mange bære det, og jeg er en Hader af de mystiske **, der saa ubehageligt standse Læsningen) fra Ulvedal, som havde en Son i Skolen, kom for at hente Denne hjem, og trængte med saa godmodig Heflighed ind paa mig om at gjøre Følgeskab, at jeg omsider indvilgede paa det Vilkaar, at vorde befordret hjem, saasnart jeg ønskede det. Mod det mulige Tilfælde, at Tiden stundom kunde vorde mig lang, forsynede jeg mig med en Duodezudgave af gamle Gellert.

Saasnart jeg havde indvilget, sagde Kammerraaden: »Monstro vi ikke kunde faae Conrectoren lokket med?» »Og alle Hørerne, Fader!« lagde Sønnen til. Dette Indfald blev strax sat iværk; og da jeg, efter Begjæring, anvendte mine *bona officia*, fik vi Ja hos dem Alle, undtagen hos Tredie-Lectiehørerne, der ikke befandt sig vel. Men førend jeg begynder paa Fortællingen om vor Udflugt til Ulvedal, tror jeg at borde give et Skyggerids af disse mine Medlærere, der Alle vare ugifte som jeg selv; men forresten ikke lignede hinanden i nogen Ting.

Samlede Noveller bd. 4, 1834